

Ljubljanski
ZVON
Leposloven in znanstven list.

Štev. II.

V Ljubljani, dne 1. listopada 1896.

Leto XVI.

Svetcu o 70-letnici.¹⁾

Slaviš desetkrat sedmi god —
 Slaviš? Ne! Mi ga vsi slavimo,
 Ki ljubimo Te, Te častimo,
 Oj delavec za dom in rod!
 O sedemkrat desetem godi
 Pozdravljen nam, proslavljen bodi!
 Desetkrat sedmi god je Tvoj
 In pol stoletja bo vtonilo,
 Odkar za domovino milo,
 Odkar za narod delaš svoj
 Obilo in z nevtrudno silo . . .
 Nazaj oči v nekdanje dni!
 Oh, tožna naša domovina
 Povsod le narodna ledina!
 In zor ji še napočil ni
 In narod trdno spanje spi!
 A skozi mrak — kaj zrem? — Očem
 Li srečnim verovati smem?
 Trop vrlih mož — v brezplačno dnino! —
 Glej orje narodno ledino,
 Na delo šli so še pred dnem.
 Oj zgodnja četa, vrla četa,
 Za blagor, čast domovja vneta! . . .
 In čuj! Skoz jutra temni zrak
 Odmeva spev sladak, krepak —
 Li kliče delavce k odmoru?
 Ne! Tem le k večjemu naporu
 Pogum množi, krepča moči,
 A speče dramu in bodri. —
 Med pevci — Ti!
 (In danes glas še tega speva

¹⁾ Glej prvo točko današnjega listka.

V ušesih, srcih nam odmeva!)
 In petja glas je vzbujajoč:
 Zaspancev dviga se krdelo,
 Na delo, glej, hiti veselo,
 Vrsté množič, podpirajoč —
Ti z njimi **delaš** pevajoč,
 Čeprav Ti znoj obliva čelo.
 Tako mnog rázor pri razoru
 Na polju črn stoji ob zoru
 In seme naše raznih vrst
 Je padlo v plodno našo prst. —
 A stari naš sovrag ne spi:
 Ozira, glej, se poln nevolje
 Na setev našo, naše polje —
 To seme mu po godu ni:
 Njegovo **zanj** bi bilo bolje!
 On delavce bi rad odgnal
 In setev zlato pokončal.
 Pa hrabri delavci so naši,
 Sovrag srditi jih ne plaši;
 Naš delavec je vsak junak
 In meč o boku nosi vsak.
 »Hej, meče v roke, — proč orodje!«
 Kličó junakom umni vodje . . .
 In zgrne vkup se hrabri roj
 Za naroda obstoj, razvoj.
 »Na boj, na boj!« — A boj je trd:
 Živ naš pogum, ljut vragov srd.
 A oni streljajo z »višine«,
 S planin visokih, gor in brd
 Na sine vborne te »nižine«. —
 »Na boj na vruga domovine,
 Na boj!« — In vrag beži pobit,
 Naš roj se vrača zmagovit!
 Li boj je morda s tem končan?
 Ne! **Boj** in **delo** dan na dan!
 Iz boja k delu, z dela v boj
 Koraka ta junaški roj.
 Orodje zdaj, a zdaj orožje
 Vihteti četi naših mož je . . .
 Kot **delavec** in bojevnik
Ti vedno stal si v prvi vrsti
 Ter bil si mnogi četi čvrst
 Zdaj vrl **tovariš**, zdaj vodnik.
 Oj doba davna, pač težavna,
 A plodna bila si in slavna!
 A v tistih plodnih, složnih dneh
 Čut narodni ni bil še greh,

Tedaj Slovenstvo in Slovanstvo
 Ni klelo še se za paganstvo.
 »Škof bojni« nam je Slomšek bil,
 On prapor naš je posvetil,
 Pod njim se z nami je boril; —
 Zato pa v tistih težkih dneh
 Za zmago zmaga, vspah na vspah!
 Kje pa junaci tiste dobe,
 Kje delavci so tisti zdaj?
 Kje vodje njih zdaj iščem naj?
 Oh, legli so v prezgodnje grobe!
 In mesto mnogih zdaj je prazno,
 Če pač zavzeto ni po kom,
 Ki bije srce neprijazno
 Za vbogi rod mu naš in dom.
 Le redki radnik in vojniki
 Iz tistih dni nam še živi, —
 Teh redkih — **Ti!**
 Ti tistih dni živ spomenik,
 Del tistih dni si živ glasnik.
 Ti delo davno nadaljuješ
 In dom in sebe proslavljuješ.
 Star delaš kot si delal mlad:
 Celo za narodne drobtine
 Skrbiš, da ktera ne pogine,
 S tem narodni množiš zaklad.
 In mnogo si otel pozabi,
 Kar poznim naj še vnukem rabi.
 Zdaj polje delaš, zdaj kak vrt,
 Med temi vrti, ki polni je ploda,
 Po vsem domovju razprostrti,
 Oj vrt — Cirila in Metoda!
 Ti delaš, kot si deloval,
 Bojuješ, kot si bojeval,
 Boriš se, svetli meč vihteč,
 Zdaj — **jezik**, zdaj **pero** je meč.
 Pod **staro** se boriš zastavo,
 Za doma rast, korist in slavo,
 Zastavi tej si zvest ostal.
 Ostal si **domu** zvest in **sebi**
 In **veri** zvest!
 Zakaj pa proti Tebi
 Vre črna vojska s seli in mest?
 Ker domu si in sebi zvest!
 Nastopa rod pri nas zdaj drug,
 Brez domoljubja in zaslug,
 Ki rad bi večne lavorike
 Potrgal Vam s častitih glav,

Ki rad bi naše strl svetnike,
 Z oltarskih pahnil jih višav,
 Pogazil v prah bi svetce slavne
 Iz dobe zdanje, dobe davne,
 Ter mesto teh bi na oltar
 Povzdignil svoje rad malike,
 Ki jim za narod nič ni mar.
 Mi to trpimo naj? Nikdar!
 Nikdar, ker to je domu v kvar!
 A Ti ostal si veren sebi
 In domu zvest;
 Zato pa proti Tebi
 Vre roj srdit iz sel in mest.
 Saj neznačaji
 Značaje strli bi najraji:
 Značaj jih slednji zbada v vest!
 Ti pa preganjanju si vkljub
 Zvest bogoljub in domoljub —
 In tak ostaneš,
 Od steze stare se ne ganeš.
 In s Tabo mnog tovariš zvest
 Od starih pač ne krene cest.
 Značaj! Dom vas občudava,
 Stoterna hvala vam in slava! . . .
 Ti blagi mož pa, poln vrlin,
 Ki v doma službi si osivel:
 Sovragov Ti — zamre spomin,
 A v vek Ti v narodu boš živel,
 Bogu in domu zvesti sin!
 A Večni tudi tu na sveti
 Daj dolgo srečno Ti živeti,
 On daj ti oni čas zazreti,
 Ko srečen bo naš dom in rod,
 Čas, ko Slovenije zasveti
 Vstajenja in združenja god.

S. Gregorčič.

